

Předslavice

Kraj: Jihočeský

Správní obvod: Strakonice

Nadmořská výška: 528 m n. m.

Počet obyvatel: 241

Adresa URL: www.predslavice.cz

Okres: Strakonice

GPS souřadnice: 49.132032N, 13.935054E

První pís. zmínka: 1352 (672 let)

PSČ: 387 01

Historie obce Předslavice

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1352. Název obce vznikl od vlastního jména Předslav, u starých Čechů velmi oblíbeného. Původ osídlení sahá do dob pohanských, protože na polích se donedávna nacházely slovanské popelnice. Obec pravděpodobně vznikla v 9. století a náležela ke šlechtickému zboží. Procházela tudy tzv. německá cesta, kudy soumaři vozili zboží z bavorského Freiungu do Písku a dále do Plzně. První křesťanský kostelík stával na nedalekém kopci, který se dodnes nazývá Kostelec a je na něm zbudována malá rotunda.

Úlehle dříve často zvaná Oulehle měla v roce 1906 popisných čísel 35 a 140 občanů. Úlehlí se dříve nazývalo pole ležící ladem, někdy také „rovne položení“. Roku 1490 měla ves 8 živností. Od roku 1552 připadla vek k Helfenburku, po roce 1585 k Elčovicům. 1621 získal Úlehlí Jindřich Hýzrle z Chodů a připojil K Předslavicím, „aby odtud až do základů spálená ves mohla býti lépe vystavěna“.

Později část obce náležela k panství ve Vlachově Březí - dnes se nazývá Beneda. Kolem roku 1780 byl rozprodán „oulezský dvoreček“ různým rodinám. Sedláci jim posměšně říkali dominikáni /že vzešli z panského dvorce/ a na oplátku za to nabyli přízviska rustikáni / od latinského výrazu pro sedláka.

Všechlapy v roce 1906 měly 15 popisných čísel, 106 občanů. Jméno obce je odvozeno od slova chlap. Chlapem nazývali statečného muže, tudíž všechlapi = všichni chlapi ať už sedláci nebo bojovní kmeti. První písemná zmínka pochází z roku 1490, zmiňuje sedláka Mareše Rezka, který byl ve spolku s „lotříky, kteří obrali tábořské kupce“. Jméno Rezek se v této vesnici zachovalo až do konce 20. století. Významnějším místním rodákem byl Jan Kouba, který působil jako farář v Těnovicích, u Plzně, zemřel roku 1899.

Kamenná v roce 1906 měla 9 popisných čísel a 45 obyvatel, je dnes přičleněna k Všechlapům. Jméno připomíná kamenitou půdu na území obce. V 1490 se vyskytovalo 8 zemědělských usedlostí.

Zajímavým rodákem byl Jan Kouba, žijící v letech 1869-1901. dlouhá léta působil jako okresní starosta volyňský. Ve své době byl velmi známý jeho spor o Brdo tzv. Královské. Kouba se snažil získat tento les ve prospěch obcí. Přestože měl řadu listin dokumentů, spor nevyhrál.

Kakovice v roce 1906 měly popisných čísel 19 a 103 obyvatel. Název je odvozeno od jména zakladatele Káka. Ve 14. století měla ves 8 lánů. Uvádí se, že v roce 1467 sedláci Jímadlo, Kolda a Votruba „zaplatili na Vimperk jistý hold, aby Petr Kaplíř vesnici nevypálil. Zajímavá je zmínka o selce Martě Kopencové, která byla v roce 1638 pohnána před soud protože „nectně vyšla na pány soldáty“, ale byla v právu, protože vojáci kradli ve vsi dobytek. Probošt slíbil sedlákům náhradu, ale až v roce 1644 na základě proseb starosty Petra Jehlíka. Kakovice se počítaly za nejbohatší ves na volyňském panství. Na návsi byla později postavena kaple sv. Anny.

Marčovice v roce 1906 měly popisných čísel 17 a 108 obyvatel. Ves obdržela jméno po zakladateli proboštu Markovi, který žil v letech 1068-1098. Při potoce zde založil tvrz Markovice, jejíž stopy jsou dosud patrné při někdejší živnosti „u Myklasů“. Původně sem byli přivedeni 4 usedlíci, podle volyňského urbáře ze 14. století již zde bylo velkých usedlostí. Jedna z nich stávala „na sedlišti“, jak dosvědčil nález českých grošů. V roce 1633 zde bytoval vojenský pluk a vesnice byla zřejmě vypálena. Střed vesnice zdobí kaplička sv. Jana Nepomuckého z roku 1887. 5.2. 1866 se zde narodil František Teplý, farář v Hošticích Tábořských, archivář a spisovatel, který se zabýval historií Volyňska. Pamětní deska na rodném statku připomíná tohoto historika a vlastence.

